

Топчій В. В.,*доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри кримінального права,
процесу та криміналістики**Національного університету державної податкової служби України*

ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧИХ ТА СПІВРОБІТНИКІВ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПІД ЧАС НАДХОДЖЕННЯ ДО ОВС ЗАЯВ І ПОВІДОМЛЕНЬ ПРО КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Анотація. У роботі досліджена взаємодія слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час надходження до органу внутрішніх справ заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення. З'ясовані нормативно-правові підстави такої взаємодії. Встановлені варіанти спільних дій працівників органів внутрішніх справ залежно від джерела інформації про вчинення кримінальних правопорушень. Визначені основні напрями спільної діяльності слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час огляду місця події. З'ясовано, що саме слідчий керує діями оперативних працівників у ході огляду місця події та несе персональну відповідальність за якість проведення такого огляду. Визначені перспективні напрями розвитку положень цього дослідження, якими слід вважати проведення аналізу комплексу першочергових процесуальних заходів і невідкладних негласних слідчих (розшукових) дій, спрямованих на розкриття злочину «за гарячими слідами».

Ключові слова: взаємодія, слідчий, оперативний працівник, заява, органи внутрішніх справ.

Постановка проблеми. Чітка регламентація процесуальної діяльності на початковому етапі досудового провадження є передумовою законності та обґрунтованості подальшого розслідування, а отже, і судового розгляду, тобто є гарантією законності – однією із загальних засад кримінального провадження відповідно до статті 7 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) [1].

Адже права громадян можуть бути надійно захищені лише за умови, що кожному факту порушення закону надаватиметься належна правова оцінка шляхом встановлення точної відповідності обставин події, що містить склад кримінального правопорушення, фактичним даним.

У діяльності правоохоронних органів одним із найбільш складних є питання диференційованого підходу до вирішення заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення. Як свідчить офіційна статистика, його складність полягає в тому, що загальна кількість відповідних звернень громадян та юридичних осіб щороку збільшується, що кореспондується зі збільшенням кількості кримінальних проваджень.

Відтак перед слідчими та оперативними підрозділами органів внутрішніх справ постають усе нові проблеми законодавчого, відомчого нормативно-правового, організаційного та практичного характеру, які вимагають свого ефективного вирішення в сучасних умовах.

У юридичній літературі аспекти взаємодії слідчих та оперативних працівників у розкритті й розслідуванні злочинів були предметом наукових досліджень у працях вітчизняних і зарубіжних учених, а саме: Ю.П. Аленіна, В.П. Бахіна, В.Д. Берназа, Р.С. Белкіна, В.І. Василичука, В.І. Галагана, В.О. Глуш-

кова, В.Г. Гончаренка, В.Я. Горбачевського, Ю.М. Грошевого, О.М. Джужи, А.Я. Дубинського, В.П. Захарова, В.С. Зеленецького, А.В. Іщенко, Н.С. Карпова, А.М. Кислого, І.П. Козаченка, В.О. Коновалової, О.Є. Користіна, В.С. Кузьмічова, В.В. Лисенко, Є.Д. Лук'янчикова, В.Т. Маляренко, О.Р. Михайленка, М.М. Михесенка, Д.Й. Никифорчука, В.Т. Нора, Ю.Ю. Орлова, В.Л. Ортинського, М.А. Погорельського, Б.Г. Розовського, Б.В. Романюка, М.В. Салтевського, Г.П. Середи, Є.Д. Скулиша, С.М. Смокова, С.М. Стахівського, М.П. Стрельбицького, О.Ю. Татарова, В.В. Тіщенко, В.М. Тертишника, Л.Д. Удалової, В.Г. Хахановського, П.В. Цимбала, К.О. Чаплинського, С.С. Чернявського, В.Ю. Шепітька, О.Г. Шило, М.Є. Шумила, О.О. Юхна та інших.

Водночас в існуючих наукових працях проблематика взаємодії слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час надходження до органів внутрішніх справ (далі – ОВС) заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення досліджена недостатньо. А отже, існує необхідність комплексного дослідження окресленого кола питань.

Мета статті. Основними завданнями, розв'язанню яких присвячена ця стаття, є такі:

1. З'ясувати нормативно-правові підстави взаємодії слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час надходження до ОВС заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення.

2. Встановити варіанти спільних дій працівників ОВС залежно від джерела інформації про вчинення кримінальних правопорушень та інших подій.

3. Визначити основні напрями спільної діяльності слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час огляду місця події.

4. Визначити перспективні напрями подальших розвідок із досліджуваних питань.

Виклад основного матеріалу дослідження. Порядок дій слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час надходження до ОВС заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення регламентується:

– КПК України [1];

– законами України («Про звернення громадян» [2], «Про міліцію» [3]);

– відомчими наказами органів внутрішніх справ (наказ МВС України від 19 листопада 2012 року № 1050 «Про затвердження Інструкції про порядок ведення єдиного обліку в органах і підрозділах внутрішніх справ України заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події та положень про комісії» [4]; наказ МВС України від 22 жовтня 2012 року № 940 «Про організацію реагування на повідомлення про кримінальні правопорушення, інші правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події та забезпечення оперативного інформування в органах і підрозділах внутрішніх справ України» [5];

наказ МВС України від 28 квітня 2009 року № 181 «Про організацію діяльності чергових частин органів і підрозділів внутрішніх справ України, направленої на захист інтересів суспільства і держави від протиправних посягань» [6]).

Якщо заявник особисто звертається до правоохоронного органу або його посадових осіб – слідчого, прокурора чи іншої службової особи, уповноваженої на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, приймається відповідна заява або складається протокол прийняття усної заяви про вчинення кримінального правопорушення.

Так, в ОВС заяви і повідомлення про вчинені кримінальні правопорушення та інші події реєструють цілодобово в чергових частинах службовими особами відразу після їх надходження, та вносять до журналу єдиного обліку в органах і підрозділах внутрішніх справ України заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події. Відмінністю попереднього варіанта єдиного обліку (далі – ЄО) від його попередників – журналу реєстрації заяв і повідомлень про злочини та журналу обліку інформації – є те, що в ньому фіксується вся інформація, яка надходить до ОВС. Тобто оперативний черговий, відповідальний за ведення ЄО, реєструє всі випадки звернень незалежно від наявності ознак злочину, кримінального проступку, адміністративного правопорушення чи іншої події.

Відповідно до п. 3.11 Інструкції, затвердженої наказом МВС України від 19 листопада 2012 року № 1050 [4] у ЄО також реєструються заяви і повідомлення про безвісне зникнення осіб; рапорти працівників органів внутрішніх справ про безпосереднє (самостійне) виявлення ними з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення.

Слідчий, який отримав у черговій частині для розгляду заяву або повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення, у ЄО ставить відмітку про час та дату її отримання, посаду, прізвище та підпис, а також невідкладно письмово надає до чергової частини, а з 1 липня 2013 року вносить в електронному вигляді, відомості про реєстраційний номер ЄО, номер кримінального провадження, дату та годину перенесення заяви чи повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР). Контроль за достовірністю внесених відомостей до ЄО забезпечує працівник підрозділу інформаційно-аналітичного забезпечення.

Форма журналу ЄО єдина для всіх ОВС України. Згідно з Інструкцією про порядок ведення єдиного обліку в органах і підрозділах внутрішніх справ України заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події в ньому реєструються заяви і повідомлення про кримінальні правопорушення та інші події, що надійшли від фізичних або юридичних осіб, і послідовно зазначаються такі відомості: коли надійшла заява чи повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення та іншу подію (дата, година, хвилина); хто повідомив про вчинене кримінальне правопорушення та іншу подію (дані, адреса, телефон заявника, назва, адреса і телефони підприємства, установи, організації); стислий зміст заяви та повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення та іншу подію (час, місце, обставини); заходи, вжиті за заявами і повідомленнями черговим (склад СОГ і час виїзду на місце пригоди, перелік викрадених номерних речей, вид охорони об'єкта, наявність сигналізації, хімічні пастки тощо); ким, кому (дата, година) доручено розгляд заяви та повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення та іншу подію; посада, прізвище і підпис особи, яка отримала заяву, повідомлення для розгляду про вчинене кримінальне правопорушення та іншу подію; відомості про результати розгляду матеріалів (номер, дата та

година про перенесення заяви чи повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення до ЄРДР).

Для організації контролю керівники ОВС повинні знати алгоритм дій працівників ОВС на початку досудового розслідування. Оперативний черговий після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним із будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до журналу ЄО та доповісти зазначені матеріали начальникові органу досудового розслідування, про що інформувати керівника ОВС. Матеріали з ознаками кримінального правопорушення заборонено передавати без реєстрації в ЄО та ЄРДР до іншого ОВС

Приховуваними від ЄО вважаються заяви і повідомлення про вчинені кримінальні правопорушення, які були відомі працівнику ОВС, та відомості про них, які на час виявлення не внесені до ЄО, а самі заяви та повідомлення не отримали відповідного реєстраційного номера (п. 3.15 наказу МВС України від 19 листопада 2012 року № 1050 [4]).

З урахуванням вимог чинної нормативної бази з питань дій слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час надходження до ОВС заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення можливі такі варіанти спільних дій працівників ОВС залежно від джерела інформації про вчинення кримінальних правопорушень та інших подій:

1) про заяви і повідомлення, у яких наявні відомості, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення після реєстрації в журналі ЄО оперативний черговий доповідає начальникові слідчого підрозділу для внесення слідчими відповідних відомостей до ЄРДР та інформує начальника ОВС;

2) про заяви і повідомлення, що надійшли до чергової частини ОВС, у яких відсутні відомості, які можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, після реєстрації в журналі ЄО доповідаються оперативним черговим начальникові ОВС, або особі, яка виконує його обов'язки, для розгляду та прийняття рішення згідно із Законом України «Про звернення громадян» або Кодексом України про адміністративні правопорушення; причому в разі виявлення начальником ОВС, що заява чи повідомлення містять відомості, які свідчать про вчинення кримінального правопорушення, він за своєю резолюцією (не пізніше однієї доби із часу реєстрації заяви в ЄО) повертає її до чергової частини для негайної передачі начальнику слідчого підрозділу;

3) заяви і повідомлення про вчинені кримінальні правопорушення та інші події, що надійшли до ОВС поштою, телеграфом, факсимільним зв'язком або іншим видом зв'язку, реєструються в підрозділах документального забезпечення, доповідаються начальникові ОВС або особі, яка виконує його обов'язки, які надають письмові резолюції щодо подальшого розгляду заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події з ознаками кримінальних правопорушень у порядку, передбаченому п. 3.5 Інструкції, затвердженої наказом МВС України від 19 листопада 2012 року № 1050 [4];

4) анонімні листи, що містять відомості про вчинені кримінальні правопорушення, реєструються лише в підрозділах документального забезпечення і передаються за резолюцією керівника ОВС або особи, яка виконує його обов'язки, до структурних підрозділів для використання під час розкриття злочинів.

Керівник органу досудового розслідування під час розгляду заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, крім того, зобов'язаний: 1) щоденно ознайомлюватися з оперативною обстановкою на території обслуговування, обставинами

вчинених за добу кримінальних правопорушень, визначати попередню кваліфікацію кримінальних правопорушень, забезпечувати внесення відомостей про їх вчинення до ЄРДР, організувати виїзди слідчих на огляди місць вчинення кримінальних правопорушень, розглядати результати вказаної роботи за добу, організувати участь слідчих в оперативному виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень за гарячими слідами; 2) особисто виїжджати на місця вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів і організувати проведення узгоджених дій членами СОГ; 3) визначати слідчого, який здійснюватиме досудове розслідування та організувати участь підлеглих йому слідчих у досудовому розслідуванні; 4) доручати слідчим не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення внести відповідні відомості до ЄРДР та розпочати розслідування, за потреби особисто вносити відомості про вчинене кримінальне правопорушення до ЄРДР та проводити слідчі (розшукові) дії; 5) вести облік виїздів слідчих на місця подій, результатів виїздів та застосування при цьому науково-технічних засобів; 6) уживати заходів щодо підвищення результативності оглядів місць подій та ефективного застосування технічних засобів.

Загальна організація роботи за додержанням вимог, установлених Інструкцією, що затверджена наказом МВС України від 19 листопада 2012 року № 1050 [4], покладається на начальника ОВС, а в разі його відсутності – на особу, яка виконує його обов'язки. Він персонально відповідає за організацію ведення єдиного обліку. Начальник органу внутрішніх справ зобов'язаний: після доповіді оперативного чергового ОВС про оперативну обстановку за минулу добу перевірити ведення журналу ЄО та реєстрацію в повному обсязі всіх заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події, які надійшли за цей період, про що зробити відповідний запис у журналі єдиного обліку (далі – ЖЄО) (правила ведення ЖЄО закріплені в додатку 2 до наказу МВС України від 19 листопада 2012 року № 1050 [4]); у разі виявлення фактів порушення порядку прийняття та невнесення до журналу ЄО заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події проводити службове розслідування; щоквартально організувати проведення звірок обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події, які зареєстровані в журналі ЄО, про що складати акт внутрішньої зв'язки стану ведення єдиного обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події; для контролю за достовірністю обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події, які надходять по телефонній лінії «102» або за допомогою інших засобів зв'язку до чергової частини, забезпечити їх запис та збереження в цифровому вигляді.

Контроль за додержанням законності під час ведення журналу ЄО покладається на керівників підрозділів ОВС, контроль за дотриманням вимог ведення журналів ЄО – на начальника чергової частини міського, районного, лінійного органу, а де відсутні такі посади, таку особу визначає начальник органу, ГУ МВС, УМВС.

Оперативний черговий, отримавши заяву чи повідомлення про кримінальне правопорушення та іншу подію від слідчого або іншої службової особи, зобов'язаний діяти згідно з Інструкцією з організації реагування органів внутрішніх справ на повідомлення про кримінальні правопорушення, інші правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події, затвердженою наказом МВС України від 22 жовтня 2012 року № 940 [5] та Інструкцією з організації діяльності чергових частин органів і підрозділів внутрішніх справ України, спрямованою на захист інтересів суспільства й держави від противоправних посягань,

затвердженою наказом МВС України від 28 квітня 2009 року № 181 [6], і передусім негайно зареєструвати її в ЄО, направити на місце події слідчо-оперативну групу (далі – СОГ) чи оперативну групу, ужити всіх можливих заходів, щоб запобігти кримінальному правопорушенню або припинити його, організувати негайні дії щодо встановлення події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила, у найкоротший строк.

СОГ створюються при чергових частинах територіальних органів внутрішніх справ. Склад цих груп формується з працівників органів внутрішніх справ відповідно до графіку чергування, затвердженого начальником територіального органу внутрішніх справ та погодженого з начальником слідчого підрозділу. До СОГ в обов'язковому порядку входять слідчий (старший групи), співробітник оперативного підрозділу та спеціаліст-криміналіст. Завданням СОГ є виявлення, фіксація, кваліфіковане вилучення та пакування слідів кримінального правопорушення, речових доказів, встановлення свідків та потерпілих, з'ясування обставин кримінального правопорушення, що мають значення для всебічного, повного і неупередженого їх дослідження та встановлення осіб, причетних до його вчинення.

Після прибуття на місце події члени СОГ з'ясовують обставини вчинення кримінального правопорушення, встановлюють свідків, прикмети осіб, які вчинили кримінальне правопорушення та ймовірні шляхи їх відходу. За необхідності вживають заходів для переслідування транспортних засобів, якими заволоділи особи, що вчинили кримінальне правопорушення, або тих, що використовувалися під час його вчинення, беруть участь у розшуку та затриманні осіб, які підозрюються в учиненні цих кримінальних правопорушень.

Під час проведення огляду місця події слідчий має інформувати чергову частину ОВС про виявлення обставин, що мають значення для початку кримінального провадження, а також оперативних працівників, інших членів СОГ – про інформацію, яку можливо використати для розшуку й затримання осіб, які вчинили кримінальне правопорушення. Також слідчий дає доручення стосовно життя невідкладних оперативно-розшукових заходів для встановлення обставин кримінального правопорушення, що підлягають доказуванню. У разі потреби слідчий вносить пропозиції начальнику ОВС про залучення додаткових сил і засобів, запрошує необхідних спеціалістів.

За потреби невідкладного проведення комплексу необхідних слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних заходів слідчий, який здійснюється огляд місця події, вправі запропонувати іншому черговому слідчому, який перебуває в територіальному підрозділі, внести отриману інформацію про ознаки кримінального правопорушення до ЄРДР.

Взаємодія слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час огляду місця події передбачає проведення ними спільних узгоджених заходів. Зокрема, слідчий керує діями членів СОГ та несе персональну відповідальність за якість проведення огляду місця події; разом із членами групи, залученими спеціалістами, запрошеними потерпілим, свідками та іншими учасниками кримінального провадження проводить огляд місця події, під час якого в установленому КПК України порядку фіксує відомості щодо обставин учинення кримінального правопорушення, вилучає речі й документи, які мають значення для кримінального провадження, та речі, вилучені з обігу, у тому числі матеріальні об'єкти, придатні для з'ясування обставин, що підлягають доказуванню; забезпечує їх належне зберігання для подальшого направлення для проведення експертного дослідження; за наявності підстав інформує

оперативного чергового про залучення додаткових сил і засобів для документування всіх обставин учиненого кримінального правопорушення; за необхідності допитує про обставини вчиненого кримінального правопорушення заявника, потерпілого, свідків та інших учасників кримінального провадження. Надає письмові доручення співробітникам оперативних підрозділів про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій. Здійснює інші повноваження, передбачені КПК України.

Співробітник оперативного підрозділу: здійснює поквартирний чи подвірний обхід із метою виявлення свідків учиненого кримінального правопорушення, збирання відомостей, що можуть бути використані як докази; установлює час, місце й обставини вчинення кримінального правопорушення; кількість причетних до його вчинення осіб, їх прикмети; наявність у них зброї, транспортних засобів, слідів на одязі чи тілі, які могли залишитися через опір потерпілих або при подоланні перешкод; індивідуальні ознаки викрадених речей; напрям, у якому вони зникли, інші відомості, необхідні для встановлення осіб, які вчинили кримінальне правопорушення; негайно інформує слідчого про одержані дані щодо обставин вчинення кримінального правопорушення та причетних до нього осіб, для їх подальшої фіксації шляхом проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій; виконує письмові доручення слідчого про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій (під час їх виконання користуються повноваженнями слідчого).

Висновки. У роботі з'ясовано нормативно-правові підстави взаємодії слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час надходження до ОВС заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, до яких входять КПК України, закони та відомчі накази МВС України.

Встановлені варіанти спільних дій працівників ОВС залежно від джерела інформації про вчинення кримінальних правопорушень та інших подій. Визначені основні напрями спільної діяльності слідчих та співробітників оперативних підрозділів під час огляду місця події. З'ясовано, що саме слідчий керує діями членів СОГ та несе персональну відповідальність за якість проведення огляду місця події. Також слідчий надає письмові доручення співробітникам оперативних підрозділів про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій. У свою чергу співробітник оперативного підрозділу інформує слідчого про одержані дані щодо обставин вчинення кримінального правопорушення та причетних до нього осіб для їх подальшої фіксації шляхом проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій; виконує письмові доручення слідчого про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій.

З урахуванням отриманих результатів основним напрямом розвитку положень цього дослідження слід вважати проведення аналізу комплексу першочергових процесуальних заходів і невідкладних негласних слідчих (розшукових) дій, спрямованих на розкриття злочину «за гарячими слідами».

Література:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 р. // Голос України. – 2012. – № 90–91.
2. Про звернення громадян : Закон України від 02.10.1996 №393/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – Ст. 256.
3. Про міліцію : Закон України від 20.12.1990 №565-ХІІ // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.

4. Про затвердження Інструкції про порядок ведення єдиного обліку в органах і підрозділах внутрішніх справ України заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події та положень про комісії : наказ МВС України від 19.11.2012 № 1050 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 1. – С. 134.
5. Про організацію реагування на повідомлення про кримінальні правопорушення, інші правопорушення, надзвичайні ситуації та інші події та забезпечення оперативного інформування в органах і підрозділах внутрішніх справ України : наказ МВС України від 22.10.2012 № 940 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 9. – С. 105.
6. Про організацію діяльності чергових частин органів і підрозділів внутрішніх справ України, направленої на захист інтересів суспільства і держави від протиправних посягань : наказ МВС України від 28.04.2009 № 181 // Офіційний вісник України. – 2009. – № 66. – С. 74.

Топчий В. В. Взаимодействие следователей и сотрудников оперативных подразделений при поступлении в ОВД заявлений и сообщений об уголовных правонарушениях

Аннотация. В работе исследовано взаимодействие следователей и сотрудников оперативных подразделений при поступлении в органы внутренних дел заявлений и сообщений об уголовных правонарушениях. Установлены нормативно-правовые основания такого взаимодействия. Установлены варианты совместных действий работников органов внутренних дел в зависимости от источника информации о совершении уголовных преступлений и других событий. Определены основные направления совместной деятельности следователей и сотрудников оперативных подразделений при осмотре места происшествия. Установлено, что именно следователь руководит действиями оперативных работников в ходе осмотра места происшествия и несет персональную ответственность за качество проведения такого осмотра. Определены перспективные направления развития положений данного исследования, которыми следует считать проведение анализа комплекса первоочередных процессуальных мероприятий и неотложных негласных следственных (розыскных) действий, направленных на раскрытие преступления «по горячим следам».

Ключевые слова: взаимодействие, следователь, оперативный работник, заявление, органы внутренних дел.

Topchiy V. Interaction of investigators and staff of operational units for admission to the ATS complaints and reports of criminal offenses

Summary. We have investigated the interaction between investigators and staff of operational units to enroll in units of the Interior statements and reports of criminal offenses. Established legal foundation of such an interaction. Installed options are joint actions of employees of the Interior units depending on the source of information on criminal offenses and other events. The main directions of joint activities of investigators and staff of operational units when viewed from the scene. It has been established that it guides the investigator operatives during the inspection of the scene and is personally responsible for the quality of such inspection. Perspective directions of development of the provisions of this study, which should be considered as an analysis of the complex process of priority measures and urgent undercover investigation (search) actions aimed at solving the crime “hot pursuit”.

Key words: interaction, investigator, field worker, statement, internal affairs.